

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۱۱۶۵

شماره ثبت ۵۰۳

دوره نهم - سال سوم

تاریخ چاپ ۱۳۹۳/۶/۹

یک فوریتی

**طرح الزام سازمان تأمین اجتماعی به برقراری مستمری بازنشستگان
مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶
بر اساس دو سال آخر بیمه پردازی سنوات ارفاقی آنان**

(دوفوریت این طرح در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۳/۶/۲ به تصویب نرسید.)

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: بهداشت و درمان

فرعی: اجتماعی - برنامه و بودجه و محاسبات

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۵۳ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

سازمان تأمین اجتماعی هنگام صدور احکام برقراری مستمری بازنشستگان مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت (مصوب ۱۳۸۶/۷/۵)، ملاک محاسبات برقراری مستمری را میانگین حقوق دو سال آخر خدمت بدون لحاظ نمودن سنوات ارفاقی که بابت آن حق بیمه دریافت نموده، تعیین کرده بود که متعاقباً اشخاص ذی‌نفع اقدام به طرح شکایت در دیوان عدالت اداری نموده و نتیجتاً از سوی شعب مختلف دیوان به استناد تبصره ذیل ماده (۷۷) قانون تأمین اجتماعی آراء فراوانی (حدود ۵۰۰۰ رأی) مبنی بر محکومیت سازمان تأمین اجتماعی به احتساب سنوات ارفاقی که بابت آن حق بیمه اخذ نموده، صادر گردید.

سازمان تأمین اجتماعی متعاقباً ضمن پذیرش مبنای احتساب حق بیمه سنوات ارفاقی وصول شده در برقراری مستمری، به منظور جلوگیری از طرح شکایات بیشتر در دیوان عدالت اداری، نسبت به صدور بخشنامه شماره ۵۳/۱ مستمری‌ها و اجرای آن برای گروهی از افراد ذی‌نفع بدون نیاز به رأی دیوان عدالت اداری، اقدام نمود.

پس از چندماه با طرح موضوع تعارض آراء در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و نهایتاً صدور دادنامه شماره ۶۷۴ مورخ ۱۳۹۱/۱۰/۴، با این استدلال که سنوات ارفاقی به جهت عدم اشتغال و دریافت حقوق و مزد نباید مبنای محاسبه مستمری واقع گردد، با صدور بخشنامه شماره ۵۳/۳ مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۲ از سوی سازمان تأمین اجتماعی نسبت به اصلاح احکام و کاهش مستمری بازنشستگان پیش از موعد، براساس میانگین دوسال آخر خدمت آنان اقدام گردید.

این اقدام سازمان تأمین اجتماعی با اعتراض بازنشستگان مواجه شد و پس از چند مرحله تجمع این گروه مقابل دیوان عدالت اداری و سازمان تأمین اجتماعی، مستمری دارندگان آراء قطعی دیوان عدالت اداری با استناد به ماده (۴۳) قانون دیوان عدالت اداری مبنی بر «اثر رأی مذکور نسبت به آینده است و موجب نقض آراء سابق نمی‌شود» پس از یک ماه مجدداً افزایش یافته و به حالت قبل برگشت ولی در مورد بازنشستگان پیش از موعد فاقد رأی دیوان عدالت اداری، این اتفاق نیفتاد و حقوق مکتسبه این گروه از بازنشستگان تضييع گردید و به ایشان که به بخشنامه ۵۳/۱ تأمین اجتماعی اعتماد کرده و شکایت ننمودند جفا شده و موجب تبعیض آشکار بین بازنشستگان پیش از موعد گردیده است.

سازمان تأمین اجتماعی متعاقباً با صدور بخشنامه ۷۱۰۰/۹۲/۴۱۰۱ مورخ ۱۳۹۲/۹/۴ با درخواست اعمال ماده (۷۹) قانون دیوان عدالت اداری (ماده ۱۸ قانون قدیم)، درصدد ابطال آراء دارندگان آراء قطعی دیوان برآمد که علی‌رغم رد دادخواست سازمان تأمین اجتماعی توسط تعدادی از شعب دیوان، تعدادی از

آراء قطعی بازنشستگان پیش از موعد توسط برخی دیگر از شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری نقض شده و حقوق مکاتبه سنوات ارفاقی این گروه از بازنشستگان دارای آراء قطعی دیوان عدالت اداری نیز پس از چندسال پرداخت، کاهش یافته است.

مجموعه اتفاقات مذکور طی دو سال اخیر، موجی از نگرانی را در بین بازنشستگان پیش از موعد ایجاد نموده به طوری که دائماً از طریق تجمع مقابل مجلس شورای اسلامی و مراجعه و مکاتبه با نمایندگان مجلس و سایر مراکز، به دنبال احقاق حقوق قانونی خود می‌باشند.

لذا طرح ذیل تقدیم می‌گردد:

- جعفرزاده ایمن آبادی - سیدهادی حسینی - نقوی حسینی - اسدالهی -
- علیپور خنکداری - فیاضی - کاتب - بهمنی - قربانی - احمدی لاشکی -
- عباسی - نوروزی - منصوری پیدکانی - علیرضا خسروی -
- پورابراهیمی داورانی - سقایی - عبدالرضا عزیزی - مصری - شهریاری -
- ناصری - نیازآذری - عباسپور - عزیزی فارسانی - جهانگیرزاده -
- سیدعلی طاهری - رحمانی - جلیل جعفری - پیرمؤذن - جلیلی - افضل‌فرد -
- محبوب - قاضی پور - موسوی لارگانی - سادات ابراهیمی - حسینی صدر -
- عیسی‌زاده - بیگی نیلانلو - رزم - عاشوری قلعه‌رودخانی - دامادی -
- سیدباقر حسینی - علی محمدی - صادقی - نبی‌اله احمدی - حکیمی -
- خانمحمدی خرمی - برومند داشقاپو - علیمردانی - شوشتری - افتخاری -
- نجابت - فرهنگی - مفتاح

عنوان طرح:

الزام سازمان تأمین اجتماعی به برقراری مستمری بازنشستگان مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶ براساس دوسال آخر بیمه پردازی سنوات ارفاقی آنان

ماده واحده - سازمان تأمین اجتماعی موظف است نسبت به برقراری حقوق بازنشستگان پیش از موعد مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت (مصوب ۱۳۸۶/۷/۵) براساس دوسال آخر بیمه پردازی سنوات ارفاقی، از تاریخ بازنشستگی آنان اقدام نماید؛ به نحوی که در شرایط برابر، پرداختی به این اشخاص از بازنشستگان با سی سال سابقه بیمه پردازی بیشتر نگردد.

بارمالی این قانون از محل وجوه دریافتی موضوع تبصره (۱) و (۲) قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت (مصوب ۱۳۸۶/۷/۵) تأمین می گردد.

سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

ب - سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	متعارض	مرتبط
۱	قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت	۱۳۸۷/۷/۵	ماده واحده		
۲	قانون تمدید قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶	۱۳۸۹/۱۲/۱۰	ماده واحده		
۳	قانون بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور	۱۳۹۲/۱۲/۶	بند ۴۵۱ تبصره ۱۹		
۴	قانون محاسبات عمومی کشور	۱۳۶۶/۷/۱	ماده (۵۲) و (۵۳)		
۵	قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴-۱۳۹۰)	۱۳۸۹/۱۰/۲۵	۳۱		
۶	قانون تأمین اجتماعی	۱۳۵۴.۴.۳	۷۷		
۷	قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده ۷۶	۱۳۷۱/۱۲/۱۶	ماده واحده		
۸	قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱	۱۳۸۰/۷/۱۴	ماده واحده		
۹	قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری	۱۳۹۲/۳/۲۵	۴۳، ۷۹		

قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود از تاریخ تصویب این قانون ظرف مدت سه سال کارکنان رسمی، پیمانی و قراردادی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی را که حداقل بیست و پنج سال سابقه خدمت قابل قبول داشته باشند با حداکثر پنج سال سنوات ارفاقی بدون شرط سنی در صورت

تقاضای کارکنان و موافقت دستگاه متبوع خود بازنشسته نماید. پاداش پایان خدمت این قبیل کارکنان براساس سی سال پرداخت خواهد شد. حداقل سنوات قابل قبول برای استفاده باتوان شاغل از این حکم بیست سال بوده و حداکثر سنوات ارفاقی آنان پنج سال خواهد بود. پاداش پایان خدمت این قبیل کارکنان براساس سنوات خدمت قابل قبول آنان محاسبه و پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱ - دستگاههای اجرائی مشمول این قانون مکلفند بار مالی ناشی از اجراء این قانون در سال ۱۳۸۶ را از محل اعتبارات سال جاری خود پرداخت نمایند. اعتبار مورد نیاز برای سالهای آتی در قوانین بودجه سنواتی کل کشور پیشینی و تأمین خواهد شد.

تبصره ۲ - سهم صندوقهای بازنشستگی بابت پرداخت حقوق بازنشستگی و نیز کسور بازنشستگی و یا حق بیمه سهم مستخدم و کارفرما نسبت به سنوات ارفاقی از محل اعتبارات تبصره (۱) تأمین و به صندوقهای مذکور پرداخت خواهد شد.

تبصره ۳ - شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی می توانند صرفاً با استفاده از منابع مالی خود، کارکنان واجد شرایط خود را به نحو مقرر در این قانون بازنشسته نمایند.

تبصره ۴ - کارکنانی که به استناد این قانون بازنشسته می شوند از حقوق و مزایای سایر قوانین و مقررات که برای کارکنان بازنشسته در نظر گرفته شده است بهره مند خواهند بود.

تبصره ۵ - آئین نامه اجرائی این قانون حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۶/۱۲ به تأیید شورای نگهبان رسید. /ن

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون تمدید قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶

ماده واحده - قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ از تاریخ اتمام مهلت اجرای آن به مدت پنج سال تمدید می گردد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسید. علی لاریجانی

بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور مصوب ۱۳۹۲/۱۲/۶

د- بازنشنگی پیش از موعد کلیه مشمولان قانون بازنشنگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب ۱۳۸۶/۶/۵ و قانون تمدید آن در دستگاههای اجرایی دولتی با موافقت بالاترین مقام اجرایی دستگاه یا مقام مجاز موضوع مواد (۵۲) و (۵۳) قانون محاسبات عمومی کشور و بدون استوات ارفاقی مجاز است. اجرای این حکم از محل اعتبارات هزینه‌ای دستگاهها یا صرفه‌جویی ناشی از کاهش نیروها که میزان آن به تأیید معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور می‌رسد، قابل تأمین و پرداخت است.

ماده (۵۲) و (۵۳) قانون محاسبات عمومی کشور (مصوب ۱۳۶۶/۶/۱)

ماده ۵۲ - پرداخت هزینه‌ها به ترتیب پس از طی مراحل تشخیص و تأمین اعتبار و تعهد و تسجیل و حواله و با اعمال نظارت مالی به عمل خواهد آمد.

ماده ۵۳ - اختیار و مسئولیت تشخیص و انجام تعهد و تسجیل و حواله به عهده وزیر یا رییس مؤسسه و مسئولیت تأمین اعتبار و تطبیق پرداخت باقوانین و مقررات به عهده ذیحساب می‌باشد. تبصره ۱ - اختیارات و مسئولیتهای موضوع این ماده حسب مورد مستقیماً و بدون واسطه از طرف مقامات فوق و سایر مقامات دستگاه مربوط کلاً یا بعضاً قابل تفویض خواهد بود لکن در هیچ مورد تفویض اختیار و مسئولیت سلب اختیار و مسئولیت از تفویض کننده نخواهد کرد. تبصره ۲ - در اجرای این ماده تفویض اختیارات و مسئولیتهای مربوط به وزیر یا رییس مؤسسه و ذیحساب به شخص واحد و نیز تفویض اختیارات و مسئولیتهای وزیر یا رییس مؤسسه به ذیحساب و یا کارکنان تحت نظر او مجاز نخواهد بود.

قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴-۱۳۹۰) مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۲۵

ماده ۳۱- در صورتی که نرخ رشد حقوق و دستمزد اعلام شده بیمه‌شدگان در دو سال آخر خدمت آنها بیش از نرخ رشد طبیعی حقوق و دستمزد بیمه‌شدگان باشد و با سالهای قبل سازگار نباشد، مشروط بر آن که این افزایش دستمزد به دلیل ارتقاء شغلی نباشد صندوق بیمه‌ای مکلف است برقراری حقوق بازنشنگی بیمه‌شده را بر مبنای میانگین حقوق و دستمزد پنج سال آخر خدمت محاسبه و پرداخت نماید.

قانون تأمین اجتماعی (مصوب ۱۳۵۴.۴.۳)

ماده ۷۷ - میزان مستمری بازنشستگی عبارت است از یک سی و پنجم متوسط مزد یا حقوق بیمه شده ضرب در سنوات پرداخت حق بیمه مشروط بر آن که از صد درصد متوسط مزد یا حقوق تجاوز ننماید.

تبصره - متوسط مزد یا حقوق برای محاسبه مستمری بازنشستگی عبارت است از مجموع مزد یا حقوق بیمه شده که بر اساس آن حق بیمه پرداخت گردیده ظرف آخرین دو سال پرداخت حق بیمه تقسیم بر بیست و چهار

قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده ۷۶

ماده واحده - قانون تأمین اجتماعی در موارد زیر اصلاح می شود:

الف - نسبت یکی سی و پنجم مزد یا حقوق متوسط بیمه شده مذکور در ماده ۷۲ قانون به نسبت یک سی ام تغییر می یابد.

ب - تبصره ماده ۷۶ به شرح زیر اصلاح و دو تبصره به عنوان تبصره های ۲ و ۳ به آن الحاق می گردد:

تبصره ۱ - کسانی که ۳۰ سال تمام کارکرده و در هر مورد حق بیمه مدت مزبور را به سازمان پرداخته باشند در صورتی که سن مردان ۵۰ سال و سن زنان ۴۵ سال تمام باشد می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی نمایند.

تبصره ۲ - افرادی که حداقل ۲۰ سال متوالی و ۲۵ سال متناوب در مناطق بد آب و هوا کار کرده و با آن که به کارهای سخت و زیان آور (مخل سلامتی) اشتغال داشته باشند و در هر مورد حق بیمه مدت مزبور را به سازمان پرداخته باشند در صورتی که سن مردان ۵۰ سال و سن زنان ۴۵ سال تمام باشند می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی نمایند. مناطق بد آب و هوا و کارهای سخت و زیان آور به موجب آیین نامه مربوطه خواهد بود. افزایش هزینه ناشی از این تبصره از کاهش هزینه سازمان ناشی از اجراء تبصره ۱ همین ماده تأمین خواهد شد.

تبصره ۳ - بیمه شدگانی دارای ۳۵ سال تمام سابقه پرداخت حق بیمه باشند می توانند بدون در نظر گرفتن شرط سنی مقرر در قانون تقاضای بازنشستگی نمایند.

ج - ماده ۷۷ به شرح زیر اصلاح می گردد:

ماده ۷۷ - میزان مستمری بازنشستگی عبارت است از یک سی ام متوسط مزد یا حقوق بیمه شده ضربدر سنوات پرداخت حق بیمه مشروط بر آن که از (۳۵.۳۰) سی و پنجم سی ام متوسط مزد یا

حقوق تجاوز ننماید.

تبصره - متوسط مزد یا حقوق برای محاسبه مستمری بازنشستگی عبارت است از مجموع مزد یا حقوق بیمه شده که بر اساس آن حق بیمه پرداخت گردیده ظرف آخرین دو سال پرداخت حق بیمه تقسیم بر بیست و چهار.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده (شامل سه مورد اصلاح) در جلسه روز یکشنبه شانزدهم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۱.۱۲.۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱

ماده واحده - تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱.۱۲.۱۶ به شرح زیر اصلاح می شود:

تبصره ۲ -

الف - کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار، غیر استاندارد بوده و در اثر اشتغال کارگر تنشی به مراتب بالاتر از ظرفیتهای طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد گردد که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن بوده و بتوان با بکارگیری تمهیدات فنی، مهندسی، بهداشتی و ایمنی و غیره صفت سخت و زیان آور بودن را از آن مشاغل کاهش یا حذف نمود.

۱- کارفرمایان کلیه کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی که تمام یا برخی از مشاغل آنها حسب تشخیص مراجع ذی ربط سخت و زیان آور اعلام گردیده یا خواهند گردید، مکلفند ظرف دو سال از تاریخ تصویب این قانون نسبت به ایمن سازی عوامل شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آیین نامه های مربوطه و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام نمایند.

۲- کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی مکلفند قبل از ارجاع کارهای سخت و زیان آور به بیمه شدگان، ضمن انجام معاینات پزشکی آنان از لحاظ قابلیت و استعداد جسمانی متناسب با نوع کارهای رجوع داده شده (موضوع ماده ۹۰ قانون تأمین اجتماعی)، نسبت به انجام

معاینات دوره‌ای آنان که حداقل در هر سال نباید کمتر از یکبار باشد، نیز به منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص بهنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی اقدام نمایند، وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی مکلفند تمهیدات لازم را در انجام این بند توسط کارفرمایان اعمال نمایند.

ب - حمایتها

۱ - افرادی که حداقل بیست سال متوالی و بیست و پنج سال متناوب در کارهای سخت و زیان‌آور (مخل سلامت) اشتغال داشته باشند و در هر مورد حق بیمه مدت مزبور را به سازمان پرداخته باشند می‌توانند تقاضای مستمری بازنشستگی نمایند. هر سال سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان‌آور یک و نیم سال محاسبه خواهد شد.

۲ - در صورتی که بیمه شدگان موضوع این تبصره قبل از رسیدن به سابقه مقرر در این قانون دچار فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان‌آور گردند یا تأیید کمیسیونهای پزشکی (موضوع ماده ۹۱ قانون تأمین اجتماعی) با هر میزان سابقه خدمت از مزایای مندرج در این تبصره برخوردار خواهند شد.

۳ - در مورد سایر بیمه شدگان حداقل سابقه پرداخت حق بیمه برای استفاده از مستمری بازنشستگی از تاریخ تصویب این قانون هر سال یک سال افزایش خواهد یافت تا آنکه این حداقل به بیست سال تمام برسد.

۴ - از تاریخ تصویب این قانون جهت مشمولان این تبصره، چهار درصد (۴٪) به نرخ حق بیمه مقرر در قانون تأمین اجتماعی افزوده خواهد شد که آنهم در صورت تقاضای مشمولان قانون، بطور یکجا یا به طور اقساطی توسط کارفرمایان پرداخت خواهد شد.

۵ - تشخیص مشاغل سخت و زیان‌آور و نحوه احراز توالی و تناوب اشتغال، نحوه تشخیص فرسایش جسمی و روحی و سایر موارد مطروحه در این تبصره به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که حداکثر ظرف چهار ماه توسط سازمان تأمین اجتماعی و وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

۶ - بیمه شدگانی که دارای سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان‌آور به تاریخ قبل از تاریخ تصویب این قانون باشند می‌توانند با استفاده از مزایای این قانون درخواست بازنشستگی نمایند در این صورت با احراز شرایط توسط بیمه شده، کارفرمایان مربوطه مکلفند حق بیمه مربوطه و میزان مستمری برقراری را تا احراز شرایط مندرج در تبصره (۲) همچنین چهار درصد (۴٪) میزان مستمری برقراری نسبت به سنوات قبل از تصویب این قانون را یکجا به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نمایند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سی ام بهمن ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و جزء (۱) و (۳) بند (ب) تبصره (۲) آن در تاریخ ۱۳۸۰.۷.۱۴ عیناً به تصویب نهائی مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.
مهدی کروبی - رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲/۳/۲۵

ماده ۴۳- شعبه دیوان می تواند هریک از طرفین دعوا را برای ادای توضیح دعوت نماید و در صورتی که شکایت از ادارات و واحدهای مذکور در ماده (۱۰) این قانون باشد، طرف شکایت مکلف به معرفی نماینده است.

تبصره ۱- در صورتی که شاکی پس از ابلاغ برای ادای توضیح حاضر نشود یا از ادای توضیحات مورد درخواست استنکاف کند، شعبه دیوان با ملاحظه دادخواست اولیه و لایحه دفاعیه طرف شکایت با استماع اظهارات او، اتخاذ تصمیم می نماید و اگر اتخاذ تصمیم ماهوی بدون اخذ توضیح از شاکی ممکن نشود، قرار ابطال دادخواست صادر می گردد.

تبصره ۲- در صورتی که طرف شکایت، شخص حقیقی یا نماینده شخص حقوقی باشد و پس از احضار، بدون عذر موجه، از حضور جهت ادای توضیح خودداری کند، شعبه او را جلب می نماید یا به انفصال موقت از خدمات دولتی به مدت یک ماه تا یک سال محکوم می کند.

تبصره ۳- عدم تعیین نماینده توسط طرف شکایت یا عدم حضور شخص معرفی شده در مهلت اعلام شده از سوی شعبه دیوان، موجب انفصال موقت از خدمات دولتی از دو ماه تا یک سال است.

ماده ۷۹- در صورتی که رئیس قوه قضائیه یا رئیس دیوان رأی قطعی شعبه دیوان را خلاف بین شرع یا قانون تشخیص دهند، رئیس دیوان فقط برای یکبار با ذکر دلیل پرونده را برای رسیدگی ماهوی و صدور رأی به شعبه هم عرض ارجاع می نماید. رأی صادر شده قطعی است.
تبصره - چنانچه رأی قطعی موضوع این ماده از شعبه بدوی صادر شده باشد، در این صورت پرونده برای صدور رأی به شعبه تجدیدنظر ارجاع می گردد.